

Prikaz slučaja:

GDJE SMO ZAKAZALI?

Marija PupiĆ-Bakraĉ¹, Stela Klepac Erstić¹, Petra PupiĆ-Bakraĉ²

¹ Zavod za javno zdravstvo Zadar

² Medicinski fakultet u Rijeci, studentica medicine

Bolesti ovisnosti se danas svrstavaju u grupu kronično-recidivirajućih bolesti sa svojim organskim, psihološkim i socijološkim karakteristikama.

U radu s oboljelima najveću stigmatiziranost i društvenu neprihvaćenost i dalje nose ovisnosti o psihoaktivnim tvarima, posebno ovisnost o opijatima (F11.2).

Danas se u Republici Hrvatskoj oko 5000 osoba godišnje (15 % su žene) liječi do opijatne ovisnosti supstitucijskom terapijom, uz psihoterapiju, obiteljski savjetovanišni tretman, česte psihosocijalne intervencije, i sl. Od psihofarmaka se koriste metadon, buprenorfin i buprenorfin/naloksonski lijekovi tzv. supstitucijska terapija te po potrebi anksiolitici, stabilizatori raspoloženja, antipsihotici i dr. Sukladno prirodi oboljenja liječenje je najčešće doživotno sa mogućim recidivima, posebno u početku liječenja. Nasilje, nezaposlenost, promiskuitetno ponašanje, niski stupanj obrazovanja su karakteristike koje često dovode do socijalne izoliranosti oboljelih pa se nerjetko braćne /izvanbraćne zajednice sklapaju između samih oboljelih.

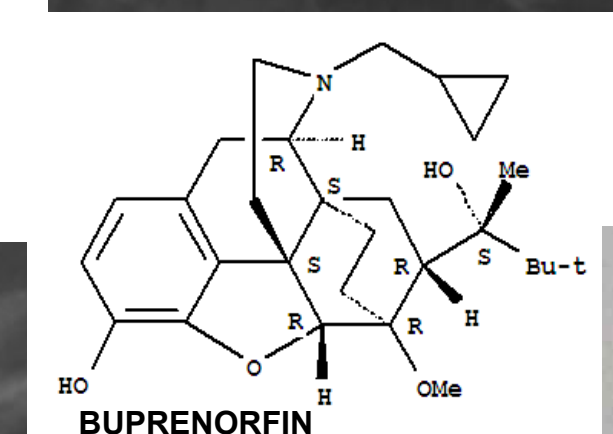
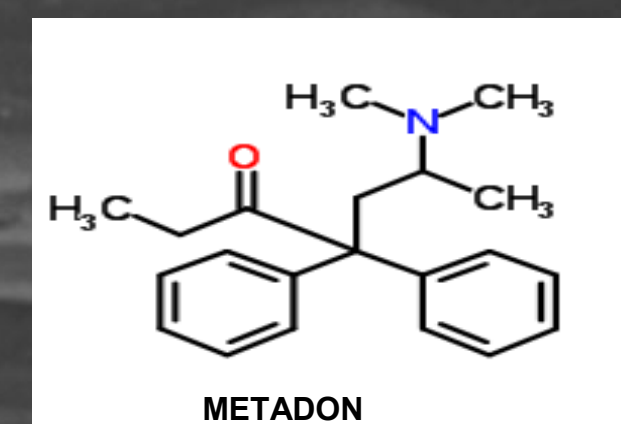
Opis slučaja:

Āetardesetogodišnja pacijentica u supstitucijskom programu lijećenja opijatne ovisnosti sa 100 mg metadona dnevno, stabilna i suradljiva, udata, majka troje male djece funkcionalna u obitelji, emocionalno topla, poŹrtvovna i samozatajna obraća mi se prije 4 godine za pomoć radi straha do ponovnog fizičkog nasilja supruga koji će danas biti otpušten iz zatvora. Suprug 10 godina stariji, višekratno lijećen do alkoholizma i osuđivan radi fizičkog nasilja i kriminalnih radnji. Sadašnju kaznu zatvora sluŹi zbog fizičkog zlostavljanja supruge – moje pacijentice nakon što mu jednog jutra nije kupila litru ruma (kojeg bi on u jedan do dva dana popio). Moli pomoć za smještaj u sklonište za Źene ili slične institucije jer nju nitko od rodbine ne prihvaća (djeca mogu kod rodbine). Nakon što osobno, kao njezina lijeĉnica, kontaktiram tri kuće/skloništa koje se bave smještajem Źena - Źrtve nasilja dobivam slijedeći odgovor: „Znate mi ovisnike i osobe koje su na supstitucijskoj terapiji ne primamo!“ Centar za socijalnu skrb me upućuje da se pacijentica obrati policiji i izvjesti ih o izlasku supruga –nasilnika iz penalnog sustava te da ih zamoli neka se noćas nađu „u blizini stana“ ako bude trebalo intervenirati. Ukoliko bude bilo neophodno policija će kontaktirati CZSS pa će se vidjeti „što se može napraviti“. Ovo saznanje priopćim pacijentici.

Pacijentica odlazi sa strahom od ponovnog susreta sa suprugom i na odlasku mi kaŹe:

„Doktorice, znači ponovo moram dobiti batine, onda će policija njega strpati ponovo u zatvor, a tada ja mogu i dalje ostati u kući.“

Otpratila sam je uz riječi podrške i nade kako vjerujem da će ipak “sve biti dobro i vidimo se sutra”, ali s tugom i gorĉinom u srcu radi spoznaje da i osobe koja bi trebale razumijeti i shvatiti potrebu ove Źene odbijaju je, kao da je Ona manje vrijedna majka i osoba samo zato jer je na supstitucijskoj terapiji!

Sada nakon 4 godine prilikom pisanja ovog rada kontaktirano je desetak udruga/ kuća/ skloništa koja pruŹaju smještaj Źenama- Źrtvama nasilja traŹeći pomoć za sličan sluĉaj. Rezultat „mini istraŹivanja“ je:

- 2 udruge odgovaraju „Da može“,
- 2 kuće „Da može ako je stvarno stabilna u programu lijećenja“

Ostale odgovaraju negativno, ne pruŹaju takve usluge ovisnicama!

Sa zadovoljstvom može se zakljuĉiti da je danas stanje znaĉajno povoljnije.

Dostupnost informacijama o ponudi “sigurnog smještaja” i mogućnost smještaja Źena oboljelih od opijatne ovisnosti je bitno poboljšana, ali **50 % SIGURNIH KUĆA I SKLONIŠTA ZA ŹENE OSTAJE I DALJE NEDOSTUPNO ZA ŹENE ŹRTVE NASILJA KOJE SE LIJEĆE OD OPIJATNE OVISNOSTI NA MEDICINSKI OPRAVDAN I INDICIRAN NAĀIN, A TO JE LIJEĀENJE SUPSTITUCIJSKOM TERAPIJOM!**

Bi li uskratili pomoć i Źeni Źrtvi nasilja koja legitimno i na medicinski prihvatljiv naĀin lijeĉi svoju hipertenziju, dijabetes, depresiju i pri tome se nalazi u jednoj stabilnoj fazi bolesti koja joj dozvoljava uredno obavljanje svojih svakodnevnih obaveza? Vjerujem da ne bi! Pa hajdemo onda, malo razmislimo:

GIVE ME A CHANCE

GDJE SMO ZAKAZALI?